

**2019. szeptember 30. hétfő Magyar Népmese Napja és
2019. október 1. kedd Idősek Világnapja**

„Mindjárt születésünk pillanatában szüleink jóságára, gondoskodására szorulunk. Később, amikor betegségek gyötörnek minket és megöregszünk, megint mások gondoskodására és jóságára leszünk szorulva. Mivel életünk kezdetén és végén mások törődnek velünk, hogyan tudnánk mi életünk derekán nem törődni másokkal?” (Tenzin Gjaco)

Innovációnk, új kezdeményezésünk, hogy minden év október elején **megünnepeljük az Idősek Világnapját** óvodáinkban. Arra gondoltunk, hogy vendégségbe hívjuk óvodásaink nagyszüleit egy közös játékra, beszélgetésre, melyre nagy izgalommal készült **mindhárom óvodánkban minden csoportunk**. Mivel a **Magyar Népmese Napja** csak egy nappal van korábban, így arra gondoltunk, hogy **ezt a két ünnepet összekötjük**, így a nagyszülőket mesemondásra is felkértük, melynek örömmel tettek eleget. A nagyszülők örömmel meséltek a régi időről: ők milyen játékokkal játszottak gyermekkorukban; hogyan segítettek szüleiknek; hogyan készítettek maguknak játékeszközöket (csutkababát, szélforgót; kukoricaszárból lovacskát, stb...), illetve az óvodapedagógusokkal egyeztetett meséket is elmondták gyermekeinknek. Mindez egy heti projekt volt, így több napon keresztül látogattak a nagyszülők óvodáink csoportjaiba közös játékra, barkácsolásra, mesélésre.

Kovács Attila nagypapája-Zöldike csoport

„Nagyon tetszett a Magyar Népmese kezdeményezés, és az is, hogy idén összekötötték az Idősek Napjával. Nagy szeretettel mentem mesélni a Csicsergő oviba, hiszen mindkét unokám ide jár. Most a kisebb unokámnak a csoportjában mesélhettem. Otthon is sokat mesélek az unokáknak, fontosnak tartom, hogy a gyerekek mesét hallgassanak, és úgy gondolom, hogy az is jó, ha nem csak a szülők, hanem a nagyszülők is mesélnek a gyerekeknek.

A csoportban a gyerekek nagyon aranyosak voltak, végig figyeltek, érdeklődőek voltak. Többször megálltam mesélés közben, hogy megbeszéljük, hogy mit hallottak, Voltak nagyon értelmes gyerekek, akik okosan tudtak kérdezni. A mese után még egyszer megbeszéltük, hogy miről szólt a történet.

Búcsúzáskor megöleltem és pusztit adtam kis unokámnak, Attilának, mire a többi gyerek is odajött, sorban álltak, hogy őket is pusziljam meg, örülök, hogy ott lehettem a gyerekekkel, mesélhettem nekik, remélem, hogy jövőre is lesz lehetőségem rá.”

Sikerkritériumként jelöltük meg az alábbiakat:

- Pozitív kapcsolat alakult több generáció között (gyermekek-szülők-idősek)
- Óvodás gyermekeink szocializációs érzékenysége fejlődött
- Közvetlen kapcsolat ápolásával az idős emberek elszigeteltségének csökkentése
- Gyermeki empátia, beleérző képesség fejlődése
- Kommunikációs képességek fejlődése
- Erkölcsi értékek alakulása
- Összetartozás érzésének átélése
- Hagyományok ápolása
- Mások érzelmeire való figyelés képességének fejlődése
- Kapcsolatteremtő képesség alakulása
- Idősekhez való kötődés erősödése

Záró gondolatok:

A mai magyar társadalomban a nagyszülők jelentős része aktívan dolgozik (vagy több gyermekünk esetében is sokan nem a fővárosban élnek, így messze tartózkodnak a

mindennapi életből). Az óvodás gyermekek nem tapasztalhatják meg, milyen egy igazi nagymama, nagypapa. Programunk során arra törekedtünk, hogy élő kapcsolat alakuljon ki gyermek és idős ember között, hogy a gyermekek valóban „nagymamákra”, az idősek pedig „unokákra” találjanak. Közös érdeklődés megtalálása után közös tevékenységek szervezésével úgy érezték jól magukat, hogy közben játszva szerezzenek ismereteket a másik korosztály világáról, kerüljenek közelebb egymáshoz a korosztályok.

„Ősz fej előtt állj föl és tiszteld az öregnek arcát...”
(BIBLIA, Mózes III.Könyve 19,32)

(Monspart Tamás óvodapedagógus beszámolója alapján
készítette Juhász Tünde mesterpedagógus)